

Sygn. akt VII RC 106/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Trzebnicy VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w M.

w składzie :

Przewodniczący SSR Dominik Flunt

Protokolant Ewa Markocka

Po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014 roku w Miliczu

sprawy

z powództwa

M. B. działającej w imieniu małoletniej P. B. (1) ur. (...)

przeciwko

P. B. (2)

o alimenty

I. zasądza alimenty od pozwanego P. B. (2) na rzecz małoletniej P. B. (1) ur. (...) w kwocie po 410 (czterysta dziesięć) złotych miesięcznie, płatnej z góry do rąk matki dziecka M. B. do 10-go dnia każdego miesiąca poczynając od dnia 09 października 2014r. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

II. dalej idące powództwo oddała, nie obciążając strony powodowej kosztami sądowymi w przypadającym na nią zakresie;

III. koszty zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie znosi;

IV. nakazuje pozwanemu P. B. (2), aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 48 zł plus 12 zł za klauzulę wykonalności tytułem częściowo należnej opłaty sądowej;

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VII RC 106/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 października 2014 roku M. B., działająca w imieniu małoletniej P. B. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego P. B. (2) kwoty po 600 zł miesięcznie tytułem alimentów na małoletnią, płatnej do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat płatności oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania w całości. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec małoletniej córki nie był jeszcze ustalony, rodzice zamieszkiwali razem do 2014 roku, a po tym okresie matka małoletniej wyprowadziła się z mieszkania P. B. (2). Przez cały czas pozostawania w związku pozwany nie dokładał się do utrzymania i wychowania dziecka, a po rozstaniu rodziców zaniechał alimentowania małoletniej, przesyłając jednokrotnie kwotę 300 zł na jej utrzymanie. Matka małoletniej zarabia dwukrotnie mniej od pozwanego,

a miesięczny koszt utrzymania dziecka oszacowała w pozwie na kwotę 900 zł. Kwotę żądanych alimentów uzasadniła różnicą w zarobkach między matką dziecka, a pozwanym, która winna skutkować partycypacją pozwanego w kosztach utrzymania córki na poziomie 70%.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 330 zł miesięcznie i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wskazał, że od września 2014 roku pozwany płaci regularnie na utrzymanie powódki kwotę 330 zł miesięcznie. Roszczenie powódki o zasądzenie alimentów w kwocie 600 zł uznał za wygórowane, a określone w pozwie potrzeby powódki na kwotę 900 zł za zawyżone. Zdaniem pozwanego usprawiedliwione potrzeby powódki wynoszą 600 zł miesięcznie. Pozwany poza mieszkaniem i samochodem nie ma żadnego majątku, a jego miesięczny dochód wynosi 1933,86 zł netto, na którą składają się wynagrodzenie otrzymywane w spółdzielni (...) w kwocie 1364,06 zł oraz renta w kwocie 569,80 zł netto. Po zapłaceniu alimentów i opłaceniu wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania oraz samochodu pozwanemu pozostaje miesięcznie 644,92 zł na własne potrzeby.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. B. (1) jest córką P. B. (2) i M. B.. Ma obecnie 8 lat i uczęszcza do II klasy szkoły podstawowej w M.. Rodzice małoletniej mieszkali razem w domu rodzinnym M. B., a potem w M. w mieszkaniu P. B. (2). W sierpniu 2014 roku się rozstali. Obecnie małoletnia mieszka z matką w jej domu rodzinnym w miejscowości Ś..

Dowód:

Odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej – k. 3, okoliczności bezsporne

W domu w Ś. mieszka w sumie 5 osób – oprócz powódki i jej matki, także rodzice M. B. i jej brat. M. B. dokłada się rodzicom do kosztów utrzymania domu - w listopadzie 2014 roku kupiła węgiel na zimę za 625,40 zł. Łącznie koszt ogrzewania tego domu wynosi ok. 3000 zł rocznie, a należność za energię elektryczną ok. 200 zł miesięcznie.

Koszt książek i pomocy szkolnych do drugiej klasy dla małoletniej wyniósł 310,60 zł. Koszt wyżywienia małoletniej to kwota ok. 400 zł miesięcznie - powódka nie ma wykupionych obiadów w szkole. Matka małoletniej kupuje jej kilka par butów w roku. W listopadzie 2014 roku zakupiła dziecku obuwie, bieliznę i spodnie za kwotę 164 zł. Koszt lekarstw zakupionych małoletniej w listopadzie wyniósł 120,73 zł – P. B. (1) była wtedy chora na anginę i ospę wietrzną.

M. B. pracuje w sklepie (...) w M. jako pracownik obsługi wynagrodzeniem 1237,20 zł netto miesięcznie. Ma wykształcenie średnie w zawodzie krawcowa.

Dowód:

Zaświadczenie o zarobkach – k. 4

Faktura VAT (...) – k. 36

Dokument dostawy WZ (...) – k. 37

Zeznania świadka T. B. – k. 62

Przesłuchanie M. B. – k. 63-64

P. B. (2) pracuje w spółdzielni (...) w M. jako pomocnik operatora linii wyłaczarkowej. Jego wynagrodzenie netto za okres od lipca do końca września 2014 roku wyniosło średnio 1364,06 zł netto, a za okres od czerwca do końca listopada 1308,08 zł. Jednocześnie pobiera rentę w wysokości 569,80 zł netto miesięcznie. Otrzymuje ją w związku ze stwierdzonym u niego nowotworem jądra prawnego i częściowej niezdolności do pracy. Rentę przyznano mu na okres do 31.03.2015 roku. W zakładzie pracy może otrzymać zwrot wydatków na lekarstwa i turnus rehabilitacyjny w kwocie 1700 zł rocznie oraz czasów dla dzieci w kwocie 1000 zł rocznie. Pozwany ma wykształcenie średnie w zawodzie

technik mechanizacji rolnictwa. Przed pracą w T. pracował jako ochroniarz zarabiając ok. 1100 zł, wcześniej w 2010 roku pracował w Norwegii, ale wróci ze względu na swoją chorobę.

P. B. (2) zamieszkuje w M., w mieszkaniu kupionym na kredyt zaciągnięty dzięki pomocy jego rodziców. Raty kredytu wynoszą ok. 472 zł miesięcznie, łączne koszty opłat za gaz, wodę, energię elektryczną oraz zarząd wspólnoty mieszkaniowej wynoszą ok. 275 zł miesięcznie.

Postanowieniem z 13.11.2014 roku w sprawie V. N. 179/14 Sąd Rejonowy w Trzebnicy ustalił kontakty P. B. (2) z małoletnią córką, ale pozwany praktycznie z nich nie korzysta. W listopadzie 2014 roku pozwany zakupił dla małoletniej za kwotę 530 zł kanapę, która postawił w swoim mieszkaniu. Poza tym nie kupuje jej prezentów – na mikołaja przywiózł jej paczkę słodczy. Pozwany od września 2014 roku zaczął płacić dobrowolnie na małoletnią alimenty w kwocie 330 zł miesięcznie.

Dowód:

Zaświadczenia o zarobkach wraz z dowodami wypłat – k. 11, 44, 53-58

Decyzja o ustaleniu prawa do renty – k. 12-13

Karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 14

Historia operacji na kontrakcie kredytowym – k. 24-26

Dowody wpłat – k. 15, 52

Dowód wpłat – k. 59

Dokumenty z akt Sądu Rejonowego w Trzebnicy sygn. VII Nsm 179/14

Zeznania świadka A. B. – k. 63

Zeznania świadka K. B. – k. 63

Przesłuchanie P. B. (2) – k. 64

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przy tak ustalonym stanie faktycznym powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie, znajdując uzasadnienie w usprawiedliwionych potrzebach małoletniej powódki oraz możliwościach finansowych pozwanego.

Sąd ustalając stan faktyczny dał wiarę twierdzeniom M. B. i P. B. (2). Kwestia sporną między stronami były wysokość kosztów utrzymania P. B. (1) oraz stopień zdolności P. B. (2) do pokrywania kosztów jej utrzymania. Jest zdolność Sąd wykorzystał dokumenty przedłożone przez strony, nie znajdując podstaw do podważenia ich wiarygodności. Podobnie przyjął jako wiarygodne zeznania przesłuchanych świadków - aczkolwiek świadkowie K. B. i A. B. mieli bardzo ograniczoną wiedzę w zakresie okoliczności istotnych w sprawie – t.j. kosztów utrzymania małoletniej i pozwanego. Wskazywane przez M. B. podczas jej przesłuchania wydatki w zakresie lekarstw i odzieży zakupionych w listopadzie 2014 roku Sąd zweryfikował i uściślił w oparciu o załączone przez nią paragony – nie dopuścił przy tym jako dowody paragonów na zakupy spożywcze, jako nie zawierających zakupów możliwych do przypisania osoby, na której potrzeby zostały dokonane.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres obowiązku alimentacyjnego określa art. 135 § 1 k.r.o. wskazując, że zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych możliwości zobowiązanego. Jak wskazuje się w

doktrynie prawa rodzinnego zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych, a także środki wychowania według zdolności i dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wydatki wskazane przez stronę powodową w żaden sposób nie noszą cech ekstrawagancji i zbędności. Nie zostały jednak poparte w należyty sposób materiałem dowodowym w zakresie rzeczywiście ponoszonych kosztów, a koszt utrzymania na poziomie 900 zł miesięcznie Sąd uznał za nieudokumentowany. Małoletnia nie ma szczególnych, indywidualnych potrzeb, podyktowanych jej stanem zdrowia czy stopniem rozwoju stąd przyjąć należało, że jej usprawiedliwione potrzeby mieszczą się w granicach przeciętnych wydatków na utrzymanie 8-latki. Pozwany sam przyznaje, że wynoszą one ok. 600 zł miesięcznie. Sąd oszacował, że wynoszą one ok. 685 zł miesięcznie, przy czym składają się na nie – ok. 400 zł miesięcznie kosztów wyżywienia, ok. 100 zł miesięcznie kosztów zakupu odzieży, ok. 35 zł miesięcznie kosztów zakupu książek, pomocy i przyborów szkolnych, wycieczek szkolnych, ok. 60 zł miesięcznie kosztów lekarstw, witamin i środków czystości oraz ok. 90 zł miesięcznie przypadających na małąletnią kosztów utrzymania domu, w którym zamieszkuje i który powinna pokrywać M. B..

Przez użyte w art. 135 § 1 k.r.o. ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (patrz: Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo – komentarz, Warszawa 2008, str. 24). Pozwany ma możliwość ponoszenia kosztów alimentacji córki, ma bowiem stałe dochody, pracę, niewielkie koszty utrzymania mieszkania (nawet przy uwzględnieniu raty kredytu) oraz brak innych osób na utrzymaniu. Zauważyć należy, że ma on możliwość refundacji z zakładu pracy kosztów jego leczenia, które przy jego stanie zdrowia mogłyby być dla niego faktycznie szczególnym obciążeniem.

Zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie małoletniego, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania małoletniego. Sąd przyjął, że pozwany powinien w większym zakresie niż matka uczestniczyć w kosztach utrzymania małoletniej - spędza z nią mało czasu i mimo sądowego określenia kontaktów z córką nie uczestniczy w jej procesie wychowawczym. Biorąc dodatkowo pod uwagę różnicę w dochodach jego i M. B., Sąd uznał, że jego partycypacja w kosztach utrzymania małoletniej winna wynosić 60% tych kosztów t.j. 410 zł miesięcznie, płatne od dnia wniesienia pozwu przez M. B.. Biorąc pod uwagę jego dochody, częściową zdolność do wykonywania pracy, Sąd uznał taką kwotę za realną do poniesienia przez niego.

W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić ze względu na brak wykazania przez stronę powodową uzasadnionych większych potrzeb małoletniej. Biorąc pod uwagę wiek i wynikającą z tego sytuację finansową małoletniej Sąd odstąpił od obciążania jej w tej części należną opłatą sądową.

Orzeczenie o obciążeniu kosztami sądowymi pozwanego znajduje uzasadnienie w 113 ust. 1 ustawy z 28.07.2005 o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. (t. jedn. Dz. U. z 2010 nr 90 poz. 594 ze zm.), przy czym ich wysokość obliczono stosunkowo do kwoty 80 zł miesięcznie t.j. różnicy pomiędzy zasądzoną kwotą alimentów, a

kwotą którą od początku uznawał pozwany. Koszty zastępstwa procesowego, wobec treści orzeczenia w stosunku do żądań obu stron, na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd postanowił wzajemnie znieść.

Wobec treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd orzekł o natychmiastowej wykonalności wyroku w punkcie I.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odnotować w kontrolce uzasadnień
- 2) Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
- 3) K.. 14 dni

M., 31.12.2014